

En ten slotte nog dit: over de groep O bestaan moderne opvattingen waarbij het „negatieve” karakter van de O-eigenschap plaats maakt voor een positiever, A en B worden beschouwd als een meer of minder volledige mutatie van O. Op de genetische uitkomsten heeft dit echter geen invloed (zie bijvoorbeeld HIRSZFELD 1), HIRSZFELD EN AMZEL 2), PONDMAN 3)).

Andere bloedgroepverdelingen als de A-B en M-N systemen en onderverdeling van A komen voor het onderzoek naar het vaderschap voorloopig nog niet in aanmerking, hierover zijn vrijwel alle onderzoekers het eens.

Groningen, 7 Juni 1941

L. S. WILDERVANCK

• HYPERGLYCAEMIE EN WONDGENEZING

Naar aanleiding van de critiek van collega BOOM, dit *Tijdschrift*, 31 Mei, op mijn publicatie over hyperglycaemie en wondgenezing het volgende. De hoop, welke collega BOOM uitspreekt, dat de bloedsuikerbepalingen aan zooveel contrôle onderworpen zijn, dat zij wetenschappelijk aanvaard kunnen worden, is niet ijdel geweest en reeds bij voorbaat in vervulling gegaan. De bloedsuikerbepaling volgens HAGEDORN en JENSEN is een routine-onderzoek van het laboratorium, waaraan hoge eischen worden gesteld. Contrôlebepalingen worden daarbij steeds verricht; ik achtte het overbodig dezen elementaire eisch in het bijzonder te vermelden. Men kan dus uitgaan van de waarnemingen en daaraan beschouwingen vastknoopen.

Het schijnt overigens nog niet vast te staan, dat een verhooging van de drempelwaarde vrijwel alleen voorkomt bij lijders aan suikerziekte en hypertensie, die reeds lang aan hun ziekte leden. Men zie bij voorbeeld de publicatie van DAVIDSON in *Endocrinology* (dl. 24, 1939, blz. 542) over het voorkomen van hyperglycaemie zonder glycosurie zelfs bij kinderen zonder hypertensie, bij wie ook de diagnose diabetes in het midden wordt gelaten.

Utrecht, 7 Juni 1941

F. PAUW

DE ARTS ALS SCHOOLKNAAP

Het is volstrekt niet mijn bedoeling, tegen de onloochenbare feiten in het referaat van professor VAN LOGHEM te opponeeren. Cijfers liegen nu eenmaal nooit. Doch het lijkt mij, met den tegenwoordigen stand der psychologische wetenschap op zijn minst wel erg eenzijdig, om het voorkomen van „nuttige leden onzer medische samenleving” en zelfs het bestaan van „sieraden van den geneeskundigen stand” uitsluitend te willen verklaren uit de *negatieve* overweging, dat „wie nòch bolleboos is in talen en geschiedenis, nòch uitblinkt in de natuurwetenschappen, zich niet zelden richt naar het uitgestrekte gebied der geneeskunde”, als zou dit „uitgestrekte en gevarieerde gebied” slechts een toevluchts-oord zijn voor een groep minder begaafden. Dat is mijns inziens juist in strijd met het feit, dat er zoovele sieraden onder zijn.

Bekijken wij de opgesomde feiten een weinig dieper, dan treft ons trouwens dadelijk iets anders, en wel, dat juist één groep, die der leeraren, in hun jonge jaren de bovenlaag op school vormden, met index 1—1.8 en dat hun aantal naar den index 3.0 en hoger regelmatig afneemt. En het is juist deze groep, waarop de populair-psychologische waardeering „schoolmeesterachtigheid” zoo vaak van toepassing blijkt te zijn, een waardeering overigens, die in tegenstelling tot die in de schoolcijfers uitgedrukt, minder gewaardeerd pleegt te worden. Doch afgezien van deze subjectiviteit, leert het tegenwoordige psychologische inzicht (ROHRSCHACH !), dat beide waardeeringen elkander geenszins tegenspreken, integendeel elkander meestentijds dekken.

Hier nu, zit mijns inziens het geheim van de aanvullende verklaring, welke die van KRAMASCHKE zoozeer behoeft: dat de studeerende jeugd *niet* faute de mieux het officium nobile kiest als zijn a.s. levenswerk, maar dat hij uit hoofde van zijn *algemeenen* blik op en zijn *algemeene* belangstelling voor het leven zelf, de zeer specieele mogelijkheden in

1) HIRSZFELD, *Les groupes sanguins*.

2) HIRSZFELD EN AMZEL, *Schweiz. med. Wochschr.* 40, blz. 801.

3) PONDMAN, *Gen. Bladen* 1940.

zich heeft en gebruikt, om tot een al dan niet officieel erkend sieraad onder zijn ambtsbroeders uit te groeien. Ik schrijf met opzet „al dan niet officieel erkend sieraad”, omdat het er ganschelijk niet toe doet, of wij medici hem als zoodanig erkennen en herkennen. Een sieraad is hij, die in zijn werk de waardeering heeft van hen, die zich aan hem toevertrouwen en dat is een zeer subjectieve en particuliere zaak tusschen medicus en patiënt, waar geen buitenstaander iets van weet. Zulke „sieraden” worden uit jonge menschen gevormd, niet door gebiek aan schoolsche resultaten, maar door de liefde voor en de mogelijkheid tot aanvoeling van het groote leven zelf in al zijn levende nuances, een liefde waarbij de centrale belangstelling voor minder levende gedeelten, als de schoolvakken vaak zijn, in het gedrang pleegt te komen, met den reeds vermelden slechten index als gevolg.

Zoo opgevat blijkt dan de keuze van het medische beroep veelmeer een *positieve* keuze te zijn. Deze opvatting is beter te aanvaarden en verklaart ook beter de vorming van „sieraden” van dit, ons officium nobile.

Amsterdam, 7 Juni 1941

J. DE CLERCQ ZÜBLI

BERICHTEN

★

BUITENLAND

DUITSCHLAND. — HEROPENING VAN DE UNIVERSITEIT TE STRAATSBURG. De universiteit te Straatsburg zal 15 October a.s. worden heropend (*Deutsche med. Wochenschr.*, 23 Mei).

— HET RECHT TOT ECHTSCHEIDING. In *Deutsche med. Wochenschr.* van 23 Mei worden, ter voorlichting van de artsen, eenige beslissingen medegedeeld betreffende gebreken of kwalen welke, zoo zij bij één „Eheteil” voorkomen, de eene of den andere het recht geven, scheiding te verlangen: een ernstige, besmettelijke, weezin verwekkende ziekte, waarvan de genezing niet in afzienbaren tijd te verwachten is; gevaar voor de gezondheid van de andere partij is in het algemeen niet voldoende. In het bijzonder wordt bij dezen scheidingsgrond gedacht aan longtuberculose en chronische geslachtsziekte, ook aan lupus.

Bij een vonnis in hoogste instantie in 1940 is ook een anus praeternaturalis als grond tot scheiding erkend. Is de ééne partij vóór den normalen tijd blijvend onvruchtbaar geworden, en bezit het echtpaar geen „erbgeseunde” kinderen, dan kan eveneens scheiding worden verlangd.

Gelukkig, dat juist in zulke omstandigheden nog vaak blijkt, dat „sich das Herz zum Herzen findet”, en juist het ongeluk van het eene „huwelijks gedeelte” de toewijding van het andere doet groeien.

— OFFICIEELE HUWELIJKSBEMIDDELING. De *Münch. med. Wochenschr.* van 23 Mei bericht, dat er van overheidswege een aantal „Ehevermittlungsstellen” zijn ingesteld, welke voor mannen of vrouwen, die onvruchtbaar zijn gemaakt, en daarom niet mogen huwen met personen, wier vruchtbaarheid voor de gemeenschap van belang is, vrouwen of mannen opsporen, die zelf geen kinderen kunnen krijgen, of van wie nakomelingschap ongewenscht zou zijn.

AUSTRALIË. — BLOEDVERSTREKKERSLEGER. Het ministerie van gezondheid van New South Wales heeft het voornemen, 10000 mannen en vrouwen van 16 tot 60 jaren aan te werven als bloedverstrekkers, teneinde voor de ziekenhuizen de voortdurende aanwezigheid van het noodige aantal bloedverstrekkers te waarborgen, en een bloedvoorraad aan te leggen (*Schweiz. med. Wochenschr.*, 24 Mei).

FRANKRIJK. — BEPERKING VAN HET AANTAL STUDENTEN. De Opperste Raad van de Ordre National des Médecins van Frankrijk heeft den wensch uitgesproken, dat in het volgende academiejaar een numerus clausus voor de studenten in de geneeskunde moge worden ingevoerd (*Presse Médicale*, 21 Mei).

VEREENIGDE STATEN. — ZIEKENHUIZEN VOOR VETERANEN. Als zag men vooruit, dat er sprake zou kunnen komen van verzorging van veteranen, weet *The Journ. of the*